

TOTEM

č.2/ roč. X

ÚVODNÍ SLOVO

Jsme zase o dva měsíce starší a Totem je tu stále s námi. Co toto číslo nabídne? Kromě střediskového a oddílového

dění, které výjimečně bude spíše střediskové, se můžete těšit i na zajímavé téma čísla. Toto téma bylo v Totemu již dvakrát, ale

pokaždé z jiného pohledu. Na závěr si přečtete též rozhovor s jedním z vedoucích od Mohykánů. ALBI

OBSAH TOTEMU

Úvodní slovo a obsah totemu	2
Střediskové dění	3
BANG turnaj	3
Tříkrálová sbírka	4
Cestovatelské večery	6
Malý velký ples	7
Výroční sněm	9
Oddíl Meďátek	10
Oddíl světlušek	11
Oddíl vlčat	12
Oddíl Slunečnic	13
Oddíl Mohykánů	14
Roverský kmen	15
Oddíl oldskautů	15
Téma čísla	16
Rozhovor s... ..	17
Slovo závěrem a tiráž	19

STŘEDISKOVÉ DĚNÍ

Bang turnaj

I letos se v mezidobí vánočních svátků konal již tradiční turnaj v karetní hře BANG!. Letošní ročník byl však unikátní hned ve dvou věcech. Zaprvé se sešla rekordní účast 22 lidí včetně organizátorů, mezi nimi i historicky první žena, za což jsme velice vděční, neboť nás obecně mrzí neúčast něžného pohlaví. Zadruhé pak tento turnaj měl hned dva vítěze, ale k tomu se dostaneme za chvíli.

Dovolím si pár slov k průběhu turnaje a ke hře samotné. BANG! je velmi známá karetní hra z prostředí divokého západu. V turnaji hrají hráči na stolech po 5-6 lidech. Každý pak ve hře zastupuje určitou roli a snaží se splnit cíl, který mu tato role určuje. Vesměs se

jedná o cíle typu „vyřad některého hráče, ochraňuj, přežij“. Pokud hráč cíl splní, je podle bodového systému příslušně ohodnocen. Na konci hry pak vyhrává hráč s největším počtem bodů. Celý turnaj se boduje a hraje podle oficiálních turnajových pravidel, která jsou k dispozici po celou dobu hry, stejně jako organizátoři, k jejich prodiskutování. Vždy však platí, že je hlavně na hráčích, na čem se dohodnou. Turnaj začíná kolem 14 hodiny a končí většinou po ± 3 hodinách. K dispozici po dobu turnaje je pití a jídlo ve formě hald cukroví, které všem doma zbylo po Vánocích. No a jaký je vlastně závěr turnaje? V turnaji je opravdu o co hrát.

Konkrétně se již stalo zvykem, že na vítěze turnaje čeká cena v podobě jednoho z mnoha neoficiálních rozšíření, tedy kartiček, které nikde v obchodech neseženete, kartiček, které různými způsoby hru vylepšují. Letošní ročník byl specifický tím, že díky velkému počtu hráčů se muselo hrát na dvě skupiny (aby se docílilo opravdu spravedlivých výsledků) a vítězové tedy byli dva (Radek a Kukačák). Plně věříme, že příští ročník bude ještě větší. Tak si přijďte zahrát! Radek

Tříkrálová sbírka

Na začátku ledna, konkrétně šestého, se opět v Dobrušce a okolí konala tříkrálová sbírka, již se zúčastnili mimo jiné někteří členové našeho střediska.

Na faře bylo živo už ve čtvrtek 4. ledna v 18 hodin, kdy se v pastoračním centru sešli koledníci, aby vytvořili skupinky. O den později ve stejný čas na stejném místě se sešli vedoucí, aby dostali „školení“ jak koledovat. Večer následovalo zapečetění pokladniček, se kterými jsme se vydali do ulic.

Nastal den D. Je asi 7:30 a na faře se objevují první vedoucí skupinek, mezi nimi i já, aby si vyzvedli vše potřebné. Postupně přicházejí další a další vedoucí, mezi nimi se začínají prohánět i děti, které budou koledovat. Vedoucí si opět hrají nepopulární hru „Najdi si svoji skupinku“ a kdo si najde svoji trojici, tak se po dostrojení skupinky a načernění jednoho z trojice vydává do kostela, kde od 9 hodin, dává pan farář požehnání. Zhruba o třicet minut později už stojí všichni králové přede

dveřmi do kostela a čekají, až budou vyfoceni.

Konečně poslední ptáček vylétl z objektivu fotoaparátu a začíná další kolo vzájemného hledání, ovšem každý už ví, s kým jde, tak teď spíše děti hledají své vedoucí a vyrážíme do ulic města. Ti, kteří jedou do okolních vesnic, mohou využít královské taxislužby, která stojí na parkovišti před kostelem a rozváží, kam je potřeba. Já se svoji skupinkou koleduji v Dobrušce, odvoz nepotřebuji, a tak se pěšky vydáváme k parku u autobusového nádraží, kde zvoníme na první dům. Po zpěvu známé koledy se králové představují, každý dává svůj dar, paní domácí nám dává peníze a holkám čokoládu. Nakonec se optám, zda chtějí napsat na dveře nápis K+M+B+2018, poděkujeme za dary a jdeme dál. Krátce po poledni se vracíme na faru a dáváme si gulášek, který je opět, jako každý rok, výborný. Následuje královské dělení mých kolednic, pro které tato záslužná činnost končí, ale ouha. Zapomněl jsem na

jednu část bytovky, a tak s jinou vedoucí a její skupinkou vyrážíme do oné bytovky, alespoň vím, kam mám příští rok zajít, pokud budu mít stejný rajon.

V neděli kolem 16. hodiny se opět scházejí hlavně ti zpěvu chtějí koledníci na faře, aby potrénovali zpěv koled, které posléze o hodinu později zpívají na náměstí. Kolik že se letos vybralo? Opět vyšší částka než loni, konkrétně asi 664 tisíc Kč.

Jako poděkování bylo pro koledníky, ale i pro jejich doprovod, vyjednáno filmové představení Anděl páně 2, které se uskutečnilo v dobrušském společenském centru 24. ledna od 17 a od 19 hodin.

Na začátku představení byla promítnuta asi desetiminutová prezentace fotek, jak se koledovalo. Tím akce pro letošek skončila, ale myslím si, že všichni zúčastnění se už těšíme, že na začátku roku 2019 půjdeme koledovat zas a třeba nás bude víc než letos, kdy jsme vytvořili rekordní počet skupinek.

ALBI

Cestovatelské večery

Již tradiční Cestovatelský večer se tentokrát uskutečnil netradičně až v sobotu 27. ledna.

Důvodem bylo najít společný volný víkend pro všechny prezentující, a to před Vánocemi nebylo možné. Účast byla hojná, návštěvníci se střídali a každý si našel, co bylo jeho srdci nejbližší, protože program byl velmi různorodý.

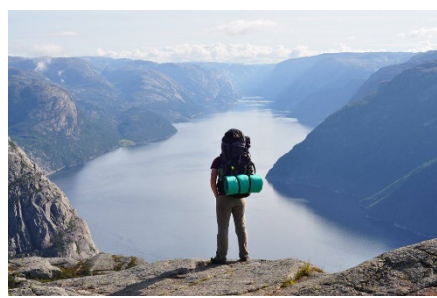
Na začátku jsme se díky Lachtymu podívali „Až na konec světa“ do daleké Patagonie a prohlédli jsme si krásy tamější panenské přírody. Velké ledovce, vysoké hory, nedotčenou přírodu a zajeli jsme se podívat i na tučňáky do Ohňové země. Následně nás vzal Honcajz na prohlídku velkých Čínských měst a

samozřejmě i na Velkou Čínskou zeď. Poté jsme se podívali do Evropy, a to konkrétně na rozpálený jih Španělska, kam nás vzala Kát'a, která tam chvíli studovala a chvíli cestovala. Na skok jsme navštívili i Portugalsko. Následovala, teda aspoň podle mě, nejzajímavější přednáška, konkrétně od Jirky, který nám představil „Jak se dělá skauting v USA“. Tamním skautům byl jeden a půl měsíce pomáhat na táborech a představil nám systém, jaký to tam mají oni. Byl to naprosto odlišný pohled na skauting. Přeci jenom jiná země, jiný pohled na skauting, i když důvod stále stejný, a to výchova dětí. Samozřejmě nechyběly různé Národní parky a New York. Poslední dvě

přednášky nás vrátili opět do Evropy. Nejprve jsme se s Lubošem a s Pájou podívali, jak se pracuje v Dánsku a na jeho krásy. Na několik dní nás vzali také do Norska, na úchvatné fjordy a nádherné scenérie. Na poslední přednášce jsme se vydali na 170km dlouhý pochod přes Korsické pohoří. Cesta byla náročná, ale ty neskutečné výhledy za tu námahu rozhodně stály.

Za pořadatele děkuji všem prezentujícím a samozřejmě i všem, kteří si našli čas a přišli se podívat, kde všude jsme to v roce 2017 byli a co všechno jsme viděli a zažili. Už teď se můžete těšit na další ročník, protože věřím, že i letos se plánují nějaké cesty.

Lachty

Malý Velký Ples „Od jara do zimy“

Ano, už je to tak. Po několika měsíční dřině se v sobotu 10. února uskutečnil již 14. ples, který letos nesl název Od jara do zimy.

Hned po příchodu do předsálí vás vítala výzdoba, tematicky obsahující typické věci, které najdeme v různých ročních obdobích. A vy, jež jste výzdobu viděli, mi určitě dáte za pravdu, že byla úžasná! Před půl osmou se již začínal sál plnit prvními návštěvníky plesu a o půl deváté vše vypuklo.

Na uvítanou jsme mohli vidět předtančení, které jsme nacvičili přímo my skauti a to ke každému ročnímu období. Nechyběl jarní růst květin, letní pomáda, ani typická podzimní část s deštníky a ruská zimní choreografie. Za mě předtančení nemělo chybu a myslím, že

choreografky si zaslouží veliký obdiv.

Po oficiálním zahájení letos měla premiéru nová kapela s názvem Medium, která celý večer hrála pro naši potěchu. Pořadatelský tým byl s jejím repertoárem velmi spokojený, lidé podle ohlasů také, a tak se na ni můžeme těšit i příští rok. Během večera mohli návštěvníci hrát hru a její výherce čekala neodolatelná cena. Do hry, která spočívala v sestavení pranostik k jednotlivým měsícům, se zapojily

všechny stoly a po slosování dostali tři výherci odměnu.

V deset hodin jsme mohli vidět předtančení od taneční skupiny Akcent, které mělo název Love story. Velmi se jim vydařilo.

Od 23:00 se vydávala tombola, skýtající spousta krásných věcí od sponzorů, ale i od rodičů, za což jim moc děkujeme. A také pro čtyři šťastlivce, kteří koupili postupový los, čekala výhra, dorty nazdobené do ročních období.

O půlnoci přijel až z dalekého New Yorku moderátor John, který byl pověřen moderováním módní přehlídky, kde jsme mohli vidět ke každému ročnímu období typicky skautský model, a věřte, že modely jsou velmi praktické.

Okolo druhé hodiny ranní, námi. Myslím, že mohu
jsme se rozloučili s kapelou mluvit za celý organizační
a návštěvníky a ples byl za tým, když řeknu, že celá

naše práce se vyplatila.
Myslím, že je na nás,
abychom před hlavními
organizátory,
choreografkami a osobami,
co vymýšleli výzdobu,
smekli pomyslný klobouk.
Bez příchozích by se ale
žádný ples konat nemohl,
proto chceme poděkovat i
vám všem, kteří jste se
plesu zúčastnili. Doufáme,
že se za rok zase uvidíme.
Špáňa

Výroční sněm

Rok s rokem se sešel, a tak přišel čas se již tradičně spolu opět sejít, posedět, ohlédnout se za uplynulým skautským rokem a v (ne)poslední řadě samozřejmě také neomezeně holdovat vepřovým pokrmům. Přípravu masa má na starosti Vašek se svým týmem. Okolí kluboven ve večerních hodinách obklopuje příjemná vůně linoucí se z brutarů postavených na nově vydlážděném dvoře před klubovnou. Nechybí ani tee-pee s roztopeným ohněm uvnitř. Teploměr ukazuje teploty okolo bodu mrazu.

Letošní sněm po tradičním zpěvu skautské hymny zahájila nová, již skoro rok úřadující, vedoucí střediska Efka za technické pomoci Ifika. Po úvodním slovu a uvítání všech přítomných,

včetně významných hostů, bratrů funkcionářů z okolních středisek, starosty a zastupitelů města, následovaly prezentace všech oddílů ve středisku. Lidé se tak mohli dozvědět, co se v oddílech v minulém roce (přesněji od ovaru do ovaru) událo. Každý zástupce oddílů od Meďat až po Oldskauty se snažil ukázat svůj oddíl před hosty v tom nejlepším světle. Nechyběli fotky z táborů, výprav, různých akcí a schůzek. Po každé vyčerpávající prezentaci následují úsměvy a potlesk. Poslední proslov patřil Petrovi, který v současnosti zastává neformální pozici Patron střediska. S nostalgií jsem si zavzpomínal, jak se v minulých letech Petr vždycky snažil před veřejností ukázat středisko co nejlépe, tak jako se o to teď snaží Efka. Na závěr

nemohla chybět ani společná krojovaná fotka do archívu.

Po všem povídání a prezentování se venku již maso po dlouhém vaření uvedlo do dokonalého stavu. Všichni dostávají na své papírové tácky nandáno, co hrdlo ráčí. Nesmí se zapomenout na hořčici s křenem. Dobře znali si přinesli bandasky, do kterých jim byla nalita výborná vývarová polévka. Muzika hraje. Nastává čas neformální zábavy, klábosení a sdělování informací všeho druhu. Otužilejší zůstávají venku u ohnivých košů, méně otužili se uchylují do vytopených prostor kluboven. Kytara z roverské klubovny utichá v brzkých ranních hodinách.

Lubka

ODDÍL MEĎÁTEK

V oddíle Meďátek jsme od minulého čísla žádnou oddílovou akci neměli. Scházeli jsme se ale na pravidelných schůzkách. Každý týden se děti střídaly v tělocvičně a v klubovně. Tam hrály různé hry, učily se různá zvířátka, poznávaly značky, ale hlavně pořád něco vyráběly. Holčičí část oddílu přeci jenom jednu akci měla.

Byl to Den sesterství, který se uskutečnil dne 23. 2. 2018. Je to akce, na které se sejdou všechny

skautky z celého střediska. Povídá se, jí, zpívá se, jsou připravené různé aktivity a všichni si to vždycky moc užijí. Na tomto dni měly připravený program vedoucí od světlušek. Hrály jsme kočár, zkoušely jsme zpívat kánon, zkrátka jsme společně strávily moc krásné odpoledne. To je za náš oddíl asi vše. Šája

ODDÍL SVĚTLUŠEK

Schůzky leden - únor

Máme za sebou další dva měsíce a s ním opět několik schůzek. Stále pokračujeme v zajetém způsobu, putujeme po ostrovech a

objevujeme nové a nové věci, učíme se nové dovednosti a mimo další aktivity se snažíme připravovat na závody.

Tématem pro toto období teď byla schopnost řešit problémové situace, kuchařská dovednost a zdravověda. Kuchařské dovednosti jsme se zatím ještě tolik nevěnovaly, to musíme napravit.

Zdravovědě a problémovým situacím docela jo, takže se holky naučily obvazovat kotníky, už snad ví, jak se chovat, když potkají cizí osobu, když se ztratí. Mimo jiné jsme si i zahrály spoustu her a strávily spolu čas i na jiných akcích než jsou schůzky.

Maruška

Vyrábění

Dne 2.2. jsme se společně se Slunečnicemi zúčastnily plesového vyrábění, které vymyslela a naplánovala Mája. Vyráběly jsme na Malý Velký ples v tématu Od jara do zimy.

V dopoledních hodinách vyráběli Slunečnice, a ve dvě hodiny je vystřídaly světlušky. Vyráběli se ozdoby na stoly, na stěny nebo ozdoby, co visely ze stropu, které odpovídaly

jednotlivým ročním obdobím a jak se nám to povedlo, jste mohli sami posoudit na plese nebo po zhlédnutí fotek z našeho plesu.

Markétka

ODDÍL VLČAT

Dva měsíce utekly jako voda a je čas, abychom zase dali vědět, co se ve vlčatech děje.

V novém roce jsme se sešli v plném počtu a hned jsme se dali do práce. Na schůzkách začínáme pilně cvičit na závody, které se uskuteční tento rok na jaře. Jedeme také podle našeho vzdělávače, kde jsme v novém roce nejprve narazili na krizové situace a na schopnost zvládat krizové

situace. Pokračuje také ve sběru Bandařích mincí, které pomalu, ale jistě přibývají a už se projevuje bodový náskok některých jedinců.

Z důvodu, že probíhá výcvik Veřejné lyžařské školy, neuskutečnili jsme zatím v tomto roce žádnou výpravu, ale v neděli 25. 2. se po loňském osvědčení konalo dopoledne workshopů a deskových her. Děti se během dopoledne mohli zúčastnit turnaje v Bangu a nebo si mohli zahrát nějaké vlastní hry, které si přinesli z domu. Aby se něco nového

naučili, tak je tu čekali zajímavé aktivity, jako děláni sádrových masek, výroba chemické sopky, anebo si mohli udělat vlastní deskovou hru. Workshopy děti bavily a myslím si, že si je i náramně užily a domů odcházely s pocitem, že se něco nového naučily. Dále nás čekají během března přípravné závody, které se uskuteční v okolí Dobrušky, a také máme na programu přespání v klubovně, během kterého se oddíl zúčastní poradní skály.

Špána

ODDÍL SLUNEČNIC

Uplynulé dva měsíce skautkám utekly jako voda, tak si zde můžete přečíst, co se v té době v našem oddíle odehrálo. Jako první bych zmínila TKS, která sice není oddílovou akcí v pravém slova smyslu, ale většina Slunečnic se jí aktivně účastní.

Dále jsme se během ledna vypravily do aquaparku v Rychnově nad Kněžnou. Byl to výlet v malém počtu, protože ve stejný den měla zájezd i lyžařská škola, kam spousta holek jezdí. Ale i těch pár holek, které do bazénu vyrazily, si den ve vodě užily. Nejlepší

atrakcí byl tobogán, vířivka a divoká řeka.

Únor se nesl v duchu příprav na ples. O pololetních prázdninách jsme se sešly dopoledne v klubovně a tvořily tematické výrobky, které jste mohli vidět v sále.

Výrobkům jsme se věnovaly i během schůzek. Chystaly jsme vtipné nápisy a rekvizity do fotokoutku. Všem holkám za to patří velký dík, protože výzdobu každý chválil.

Jménem celého oddílu vám přeji pěkné dny plné pohody a těšíme se znovu v příštím čísle Totemu Simča

ODDÍL MOHYKÁNŮ

Tentokrát padla čest napsat zprávu do Totemu na mě (Kotwu), a tak vám přiblížím mohykánský leden a únor. Schůzky pokračují normálně ve

středu, čtvrtek a v pátek. Co se výprav týče, byli jsme 28. ledna na teď už pravidelné výpravě na běžkách v Orlických horách. Přestože bylo

hnusné počasí zúčastnilo se nás celkem devět a i přes to špatné počasí jsme si to náramně užili. Začali jsme na Šerlichu kam se nechali vyvézt autobusem a pak jsme pokračovali na Vrchmezi dále přes Mlýn, Velkou Deštnou a Luisino údolí a skončili jsme v Deštném v Orlických Horách kde jsme tak tak stihli autobus. Naštěstí jsme všichni došli v pořádku a nikdo to neodmarodil. Dále pak společně se Slunečnicemi probíhají v plném proudu přípravy na tábor. Tak to je vše, doufám že jste si užili čtení.
Kotwa

ROVERSKÝ KMEN

V prosinci jsme jako každý rok oslavili společně Vánoce. Avšak tentokrát jsme je pojali trochu netradičně. Vánoční vycházku spojenou s ochutnávkou cukroví u ozdobeného stromku jsme vyměnili za něco trochu užitečnějšího. Rozhodli jsme se, že uděláme radost OLD bratřím a sestrám. Sešli jsme se v pátek 22.

12. po schůzkách a nazdobili jsme upečené perníčky, které jsme poté zabalili do balíčků a následující den jsme je roznesli oldskautům. Akorát jsme si špatně rozvrhli čas, a proto jsme nestihli obejít a navštívit všechny. Doufáme, že perníčky chutnaly a udělaly radost. Měsíc leden byl pro většinu z nás ve znamení

příprav na skautský ples, který letos měli pod taktovkou hlavně roveři. Jednalo se například o vymýšlení a vyrábění výzdoby společně se světluškami a skautkami. Dále někteří z nás sháněli ceny do tomboly a následně zapisovali. Také jsme se párkrát sešli v klubovně kvůli balení losů, díky čemuž se tato nudná aktivita stala snesitelnější, jelikož jsme mohli probrat všechna aktuální témata. Někteří z nás se také scházeli kvůli trénování předtančení, které vymýšlela Káťa. Pája

ODDÍL OLDSKAUTŮ

Bohužel se mi nakonec nepodařilo sehnat od oddílu oldskautů článek, za což se sestře Maruše Smolové omlouvám, tak alespoň jedna fotografie z jejich lednové schůzky. Albi

TÉMA ČÍSLA

Sice jsme se v tomto oběžníku tomuto tématu věnovali nedávno, konkrétně v roce 2015, kdy jsme v květnovém čísle probírali s Hančou a Ondrou možnosti, kam se můžeme podívat v rámci naší republiky a v posledním čísle téhož roku zase to, jak naplánovat výpravu. Toto téma je natolik široké, že bych dnes vybral další jeho část, a to získávání předcestovních informací. Už jsme si tedy řekli, kam chceme jet, kdy chceme jet, kde budeme ubytováni, ale zbývá nám otázka, jak se na místo dostaneme. V případě použití auta je to jednoduché. Najdu si na některých mapách nebo zadám do navigace cestu a jedeme. V případě cestování hromadnou dopravou je to trochu složitější a pomohou nám ony předcestovní informace.

Jízdní řád

Každý pravděpodobně zná nějaký internetový vyhledávač spojení, já doporučuji „idos“. Pozor, tento vyhledávač nemusí být vždy přesný. Například jednou jsem chtěl jet do

Polabin v Pardubicích, přičemž po Pardubicích jsem se pohyboval pěšky. Zadal jsem do vyhledávače spojení trasu z Dobrušky do Pardubic, abych tam byl v 8 hodin ráno a našlo mi to spojení přes Choceň. Divil jsem se, proč mi to nenachází spojení přes Hradec Králové, protože bych to měl o něco blíž v Pardubicích a nemusel bych 20 minut čekat v Chocni na přípoj. Zadal jsem tedy postupně Hradec Králové – Pardubice, Dobruška – Hradec Králové, Týniště nad Orlicí – Hradec Králové a nakonec Dobruška – Týniště nad Orlicí, až nakonec jsem byl spokojen a spojení přes Hradec Králové jsem si našel. Proč takto složité? Nejprve jsem zkusil jet autobusem do Hradce a poté nějak do Pardubic, ale zde se též vyskytl nějaký problém a nabídlo mi to spojení přes Týniště nad Orlicí, tak jsem si toto ještě ověřil a měl jasno. Samozřejmě ne vždy to takto jde, například při cestě do Ostravy jsem se musel spokojit s tím, co mi vyhledávač našel.

Cena spojení

Pokud jedu autobusem, používám stránky jednotlivých dopravců, pokud chci jet vlakem, zjistím si cenu na www.cd.cz. Pokud to jde, zarezervuji si místenky předem. U skupin jedoucích vlakem je toto přímo nutností.

Ptal jsem se tedy jedné známé, která pracuje v pokladně Českých drah na toto téma a bylo mi řečeno následující:

Skupinovou jízdenku pro 2 až 5 osob lze koupit přímo v pokladně ČD, přičemž první cestující platí celou cenu, druhý jede se slevou 25% a každý další se slevou 50%. Vše ze základního jízdného. Skupinu pro 6 a více osob je nutné nahlásit minimálně 72 hodin před začátkem cesty, nejlépe zde:

<https://www.cd.cz/objednavka-cesty-skupiny>. Při objednání cesty předem získáte zdarma místenky nebo vyhrazení míst, případně i bezplatnou rezervaci místa pro kola. Po schválení objednávky je nutno ve stanoveném termínu nebo nejpozději 48 hodin před odjezdem vlaku zakoupit jízdenky u

pokladní přepážky nebo v e-shopu ČD. V případě, že není možné zajistit dostatečnou kapacitu použitých vlaků (nebude možné spoje posílit), může být vaše objednávka odmítnuta. Vždy budete včas vyrozuměni, zda je vaše objednávka schválena nebo zamítnuta. Když se vydávám na nějakou cestu, tak si s sebou беру tablet z jednoho prostého důvodu.

Informace během cesty. Ty jsou potřeba hlavně, když se někde přestupuje. Zde nabízím pár odkazů, které používám nejčastěji: Zpoždění vlaků ČD: <https://kam.mff.cuni.cz/~babilon/zpmapa2#mapa>, nebo <https://www.cd.cz/vlak/> Zpoždění autobusů v královehradeckém a pardubickém kraji: <http://tabule.oredo.cz/publi-c-app/>

Vybrané odjezdové a příjezdové tabule na síti ČD: <https://kam.mff.cuni.cz/~babilon/tabuleSZDC> na tuto stránku se dá dostat ze stránky ...zpmapa..., kde v horní části naleznete Mapa tabulí SŽDC. Myslím si, že pro dnešek toho je až dost. Ať se tedy vždy dostanete tam, kam potřebujete. ALBI

ROZHOVOR S...

Jiří Gregor

1. Jaké byly tvé skautské začátky?

Já jsem, trochu atypicky, začal chodit do skauta až od Mohykánů, protože moji kamarádi, se kterými, jsem hrál Dračí doupe, tam chodili a říkali, že to je super.

2. Jak vzpomínáš na schůzky, když jsi byl ještě dítě?

Když jsem ještě chodil na schůzky jako dítě, tak to bylo samozřejmě super, někdy to pro mě byl trochu šok jako pro „měšťácké děcko“, ale strašně jsem si to užíval, hlavně zdravotně. V tu dobu nás na schůzky chodilo jen pár,

ale vůbec to ničemu nebránilo a i tak mi to hodně dalo.

3. Pamatuješ na své první vedoucí. Kdo to byl? Jsou pro tebe vzorem?

Mými prvními vedoucími byli Jirka Martínek, Martin Dítě a Minimogic. Doteď se rádi s kluky scházíme.

4. Zúčastnil ses několika táborů. Na který nejvíce vzpomínáš?

Táborů jsem už zažil spoustu, ale v paměti mám asi nejvíce ten první – Vikingy. Nejen proto, že to byly první noci strávené v tee-pee, ale i díky celkem extrémnímu počasí, které jsme na táboře měli, tak

rozvodněnou Orlicí jsem ještě neviděl.

5. Máš nějakou přezdívku? Všichni tě známe jako Jirku.

Přezdívku nemám, je fakt, že chvilku to vypadalo, že se na mě uchytí přezdívka Mazlíček, ale nakonec z toho sešlo.

6. Můžeš se podělit o svůj nejsilnější skautský zážitek (buď jako dítě, nebo jako vedoucí).

Zážitků mám spoustu, jeden z nejsilnějších, byl moment, kdy kluci měli povinnosti, a já měl za úkol udržet oheň v tee-pee, což byla celkem výzva, jelikož dřevo bylo hodně mokré,

ale mně se to povedlo. Ještě bych rád zmínil skautský slib, který se těžko popisuje, neboť jeho prožívání je hodně osobní, ale myslím, že každý skaut potvrdí, že skládání slibu je něco opravdu krásného.

7. Co ti přináší dělat vedoucího u Mohykánů? Zkušenosti, radost a někdy naštvání, když už po páté. leze někdo na strom, kam jste lézt zakázali. Ale samozřejmě převažují ty pozitivní věci, navíc bytí jedním z vedoucích oddílu, vede ke spolupráci a učí mě to efektivní komunikaci s ostatními.

8. Máš nějaké zájmy mimo skautování? Ano zájmů mimo skauting mám mnoho, i když je

potřeba říci, že jsem s hodně věcmi přestal, abych skauting stíhal. Rád hraju šachy, miluju sporty, hlavně ty letní a také rád jezdím na akce organizované zdejším vikariátem.

9. Viděl jsem tě na cestovatelských večerech, jak mluvíš o amerických skautech. Jaké to bylo v Americe? V USA, to bylo opravdu zajímavé a předem říkám, že ta zkušenost je poměrně dost obsáhlá a špatně se popisuje na pár řádků. Rozhodně mi to ukázalo další rozměr skautingu, že jsme celosvětoví, a navzdory tomu, že se ve spoustě věcí lišíme, tak jsme všichni skauti. Navíc, jsem tam byl sám Čech, tak

to pro mě byla taková osobní zkouška samostatnosti. Rozhodně nelituji, bylo to opravdu obohacující léto.

10. Toto číslo má téma o cestování. Je nějaké místo, kam by ses chtěl ještě podívat? Rozhodně ano! Dal jsem si možná pro někoho trochu směšný cíl stanout nohou na všech kontinentech. Další prázdniny bych rád po táboře vyjel se svými kamarády do Skotska. Podle mě cestování rozšiřuje naše vnímání věcí, a bourá takové to černobílé vidění, které většinou nebývá správné.

Děkuji za rozhovor
Albi

SLOVO ZÁVĚREM

Právě jste dočetli další číslo našeho občasníku. Doufám, že jste se alespoň něco zajímavého dozvěděli a už se těšíte na další číslo, které bude mimo pravidelných zpráv též o Závodech Vlčat a Světlušek o totem náčelníka a vlajku náčelní.

TIRÁŽ

Redakční rada: Jiří Hanousek (Albi) (hanousekjiri18@gmail.com)

Přispěli: Jiří Hanousek, Jan Španiel (Špáňa), Marie Obršálová (Maruška), Markéta Štaffová, Simona Popová, Pavlína Štaffová (Pája), Petr Školník (Lachty), Šárka Pavlová (Šája), Luboš Petr (Lubka)

Autoři Fotografií: Iva Vulasová, Pavlína Štaffová, Marie Obršálová, Jana Poláčková

Tisková a gramatická korektura: Jiří Novák (Ifik)

Fotografie na úvodní stránce: Posluchači, Výroční sněm 2018, autor: Iva Vulasová